

Iz 56,1.6-7 Ř 3,22-26.29-30 **Mt 15,21-28 Víra kananejské ženy**

Sestry a bratři,

co děláme, jak reagujeme, když Bůh na naše modlitby, prosby a volání **mlčí**? Bůh mlčí... Jak nám je?... Ano, jsme smutní, rozčarování, nešťastní. Nechápeme to.

Dnešní krátký příběh z Mt evangelia nám napovídá, radí, co máme dělat, jak se máme zachovat v takových situacích. Schválně neříkám v takových chvílích, protože to mohou být týdny, měsíce, dokonce roky, kdy na naše prosby a otázky Bůh mlčí...

Pán Ježíš byl během svého veřejného působení mezi lidmi hodně na cestách, v terénu. Často pobýval i v místech, kde žilo pohanské nebo smíšené obyvatelstvo. Nyní (v našem příběhu) je v okolí Týru a Sidónu. Byla to starověká významná pohanská města při pobřeží Středoziemního moře. Kanaanská (Kananejská) země byla původně nížinatá oblast ležící při řece Jordánu, později tak byla označována celá krajina západně od Jordánu (= celé území mezi Jordánem a Středoziemním mořem). Kananejci byli tedy původní obyvatelé této oblasti před příchodem Izraelců. /Pro zajímavost: Ze starokananejského posvátného písma se později vyvinulo písmo hebrejské./

Žena v našem příběhu je „tuzemská“ pohanka – Kananejka. Jedna z těch, s nimiž Izraelec neměl mít nic společného. Až k ní se donesly zprávy o Ježíšovi z Nazaretu, který má mimořádnou moc uzdravovat; pověst o Ježíšovi se roznesla i do okolních zemí. Žena mu vychází vstříc, jde za ním a volá o pomoc, prosí o smilování, prosí o uzdravení své dcery. - A zde je ten kámen úrazu pro nás! Čteme: „On jí neodpověděl ani slovo.“ Ježíš na její prosby a úpěnlivé volání **mlčí**! Evangelista Matouš nevysvětluje, *proč* Ježíš mlčí, nýbrž ukazuje, co dělat, *když* Ježíš mlčí. Kananejka se nenaštvala, neodešla od Ježíše, neurazila se ani po té, co jí a její lid (tedy pohany) nazval Ježíš psy!! Žena odkládá všechny zábrany, přistupuje k Ježíšovi ještě blíže, projevuje mu největší úctu – klaní se mu a znovu a znovu prosí o pomoc. Žena se nenechá ničím a nikým odradit. V tom je nám příkladem a vzorem, jak se má věřící člověk chovat, když Bůh mlčí. A nám není dáno vědět, proč právě v našem případě, v naší situaci Bůh mlčí. – Pán Ježíš použil krátké podobenství, známé a lidmi často zneužívané: „Nesluší se brát chleba dětem a hodit jej psům.“ Žena přijme toto přirovnání, přijme navrženou metaforu (= obrazné vyjádření), ale dokončí ji ve svůj prospěch. Není potřeba brát dětem chleba, je ho dost na to, aby se psi nasytili z toho, co zbyde po dětech. Je ho dost pro všechny! **Boží lásky a Božího slitování je dost pro všechny!** „Tu jí Ježíš řekl:

„Ženo, tvá víra je veliká. Staň se ti, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.“ Teprve v této chvíli se děj příběhu radikálně obrací k dobrému. Ježíš chválí víru pohané ženy a uzdraví její dceru na dálku.

Dnešní evangelium má pro nás dvě důležité myšlenky:

Autor Matouš připravuje své čtenáře na **misii pohanů**. Boží milosrdenství vůči pohanům není na úkor Izraele. Pro všechny je ho dost. A ta druhá myšlenka: **Žena v příběhu je pro nás příkladem veliké víry, která se nedá ničím a nikým odradit!**

/Jindřiška Buttová, Krč 20. 8. 2023/